

INDRUKKEN VAN DE FILMVERTONING

OP HET INTERNATIONALE CONGRES VAN DE UNICA 1953

door de NOVA-voorzitter

Als deze regels onder Uw aandacht komen heeft U van de uitslag van de 15e internationale filmwedstrijd wellicht reeds kennis genomen. Mocht dit niet het geval zijn: maakt U zich maar geen illusies! De uitslag weet ik weliswaar nog niet, maar diverse meningen spreken in deze reeds boekdelen. Toen ik met secretaris Rodbard en onze echtgenoten in het Palais d'Egmont te Brussel aankwam, was onze eerste indruk een begrijpende. In zo'n gelegenheid moet de deelname-prijs voor een congres wel erg gepeperd zijn. Een paar duizend vierkante meter gekleurd marmer wordt niet afgestaan voor niets, zelfs niet al is het maar voor een kleine week en al gebruik je maar twee kleine zalen. De filmvertoning was in de „petit salon". Petit, nu ja, er konden maar een paar honderd mensen in en die waren er ook. Het deed mij genoeg er nog twee NOVA-bestuurders aan te treffen, de Heer Brusse mét en de Heer Tans zonder echtgenote. Ook de Heer

en Mevrouw Dijkstra van de HAF kwamen wij tegen. En dan vanzelfsprekend onze representant, de Heer De Jong, die er rondliep alsof hij er zijn leven lang gewoond had.

Om 3 uur begon de filmvertoning, zo maar ineens zonder wedstrijd-verslag en dus ook zonder prijsuitreiking. Deze sèances bleken te worden bewaard tot het laatste galadiner, wat ik hevig betreurde. Informatie leerde, dat het zelfs helemaal niet zeker was, dat de beste films vertoond werden. Het was zo maar een sluitende selectie uit de ingezonden films. Eigenlijk weer een tegenvaller, tenzij het gebodene het gemiddelde per categorie vertegenwoordigde. Om kort te gaan: wij kregen 6 wedstrijdfilms te zien, één 8 mm en vijf 16 mm; daarvan 3 in kleur en 3 zwart-wit en bij alle films werd muziek gemaakt, soms nodig, maar meestal niet. De projectie was uitmuntend, óók van de 8 mm.